

В.О. Борищук

**ПРОФЕСІЙНА СПАДЩИНА Л.О. СЕМИКІНОЇ – БЕЗЦІННИЙ ДАР
ДЛЯ СУЧАСНИХ І МАЙБУТНІХ ПОКОЛІНЬ
ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ***Національна медична академія післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика
м. Київ, Україна*

e-mail: office@nmapo.edu.ua

Резюме: В статті наведені дані про життя, професійну та суспільну діяльність Л.О. Семикіної, яка понад 30 років очолювала аптечну службу Дніпропетровської області. Проведені ретроспективні дослідження факт 2-ої половини минулого та початку нинішнього століття. Присвячується 80-річчю від дня народження Л.О. Семикіної.

Ключові слова: пам'ять, спогади, шана, професійна та громадська діяльність, розвиток аптечної мережі, стиль управління, модель лікового забезпечення населення, складові професійної спадщини.

Вступ. Організація лікового забезпечення населення та лікувально-профілактичних закладів (ЛПЗ) в Україні у 60–90 роках минулого століття досягла найвищого розвитку у колишньому Радянському Союзі. Була створена потужна аптечна мережа, яка забезпечувала нормативну доступність медикаментозної допомоги практично в усіх містах і сільських населених пунктах. У цей час організовані аптеки принципово нового типу: потужні міжлікарняні з обслуговування від 2 до 5 тис. стаціонарних ліжок і які були оснащені сучасним, на той час, технологічним обладнанням; спеціалізовані аптеки «Матері і дитини» для обслуговування цього контингенту населення; аптеки лікарських рослин тощо. Впроваджені нові прогресивні моделі лікового забезпечення. Це зокрема метод безвідмовного забезпечення лікарськими засобами (ЛЗ) населення за рецептами, відомий як Ворошиловградський метод; медикаментозне забезпечення ЛПЗ через єдину систему міжлікарняних і лікарняних госпрозрахункових аптек та інші, що створювались високою професійністю і талантом вітчизняних провізорів і фармацевтів і які високо оцінювались не лише в Україні, але й серед колег колишнього Радянського Союзу.

В цей період практично в усіх регіонах України, аптечну службу очолювали яскраві, талановиті та високопрофесійні особистості. Вони зуміли піднести організацію лікового забезпечення на належній рівень, створювали в аптечних колективах атмосферу високої професійної відповідальності, атмосферу пошуків нових форм і прогресивних методів

організації медикаментозного забезпечення населення.

Дослідження діяльності наших видатних попередників дозволяє усвідомити важливе значення їх професійної спадщини для сучасних і майбутніх поколінь фармацевтичних працівників та взагалі для подальшого розвитку фармації.

Мета дослідження. Дослідження присвячене пам'яті Любові Олександрівні Семикіної, яка 32 роки очолювала аптечну службу Дніпропетровської області, та створила потужну аптечну мережу, запровадила нові прогресивні моделі медикаментозного забезпечення населення та ЛПЗ, а також обґрунтуванню необхідності використання професійної спадщини Л.О. Семикіної на сучасному етапі розвитку фармації та вшанування наших видатних попередників.

Матеріали та методи дослідження. Матеріалами для дослідження слугували службові та архівні документи, публікації в наукових фахових журналах. Використано методи історичного, системного та логічного аналізу.

Результати дослідження та їх обговорення. Народилася Л.О. Семикіна 26 жовтня 1931 р. в селищі Згурівка Згурівського району Київської області в сім'ї вчителя. У 1947 р. закінчила Згурівську неповну середню школу, а в 1950 р. – Полтавську фармацевтичну школу за фахом фармацевт. Розпочала трудову діяльність у 1950 р. товарознавцем торговельно-виробничого відділу Київського обласного аптечного управління, далі працювала на посадах завідувачого торговельно-виробничим відділом Чер-

каського, а потім Дніпропетровського аптечного управління. На початку 60-х років завідувала аптекою міського пологового будинку Дніпропетровська. У 1964 р. закінчила Запорізький фармацевтичний інститут за спеціальністю фармація та отримала кваліфікацію провізор. У 1968 р. очолила аптечну службу Дніпропетровської області, керівником якої пропрацювала 32 роки, де найповніше розкрився її професійний талент та організаторські здібності, бачення перспектив подальшого розвитку фармацевтичної справи.

На цій посаді у *Л.О. Семикіної* проявились цілеспрямованість, цілісність та багатомірність душі, сутність, як людини та професіонала. У всьому зазначаеш її талент, що притаманний нашому народу, частиною і яскравим представником якого вона була. Вся діяльність *Л.О. Семикіної* є прикладом того, як людина, яка вийшла з глибини народу, своєю енергією, мудрістю і талантом, а по суті, саме життя – безкорисно віддала народу, збереженню і зміцненню здоров'я простих людей – робітників і колгоспників, металургів і шахтарів.

Дослід архівних матеріалів, публікацій, спомини колег і друзів засвідчують, що *Л.О. Семикіна* – сильна особистість і талановитий керівник, приваблива людина і красива жінка. Тому зрозуміло наше бажання, крім наукових даних і фактів, розповісти про надзвичайну людину, видатного організатора фармації, красиву жінку, доброзичливу колегу, чисту і світлу людину, яка і зараз живе в серцях багатьох і багатьох своїх колег.

Шана *Л.О. Семикіної* вимірюється глибиною пам'яті багатьох тисяч людей, які працювали з нею або просто спілкувались. Вона прикладала немало зусиль, щоб створити команду професіоналів, які сформували потужні професійні аптечні колективи, щоб відбулося фахове становлення кожного спеціаліста, які прибували на роботу з навчальних закладів.

З ім'ям *Л.О. Семикіної* пов'язано створення низки прогресивних на той період моделей лікового забезпечення населення. За період її діяльності на посаді керівника аптечної служби в Дніпропетровській області було побудовано і введено в експлуатацію 300 аптек; за рахунок державних капіталовкладень побудовані склади в м. Дніпропетровську площею 30 тис. м², та в м. Кривому Розі – 10 тис. м², в цих же містах побудовані фармацевтичні фабрики. За рахунок залучення коштів виробничого об'єднання «Азот», в м. Дніпро-дзержинську побудована найбільша в Україні чотириповерхова міжлікарняна аптека

для обслуговування 4 тис. стаціонарних ліжок. Аптека була оснащена сучасним, на той час, технологічним обладнанням. Завдяки цій аптеці, по-суті міні-фабриці, була вирішена проблема забезпечення населення і ЛПЗ цього промислового центру і навколишніх сільських районів стерильними ін'єкційними ЛЗ, які вітчизняною фармацевтичною промисловістю виготовлялись в недостатніх кількостях, а деякі з них зовсім не вироблялись, бо це були індивідуальні прописи місцевих лікарів.

Завдяки цілеспрямованій роботі *Л.О. Семикіної* та її команди, уже в 1990 р. кількість аптек в області відповідала діючим нормативам. Слід зазначити, що нові аптеки якнайкраще архітектурно оформлялись, вони ставали окрасою міст і сільських населених пунктів. У них були створені всі умови для екстемпорального виготовлення ліків за рецептами лікарів.

Керівництво області та міста надзвичайно високо цінували *Л.О. Семикіну*, як талановитого відповідального керівника аптечної служби, вони добре знали про її відданість справі, вміння організувати роботу і довести її до логічного завершення, про її високі моральні якості. Безумовно, що без підтримки керівних партійних та радянських органів на місцях було б неможливо організувати понад 300 аптек, та забезпечити фізичну доступність медикаментозного забезпечення в усіх населених пунктах великої за розмірами області.

Л.О. Семикіна дуже вміла як керівник згуртувати працівників апарату аптекоуправління і аптечних закладів навколо ідеї професійної відданості справі, при цьому мотивуючими факторами цього згуртування було формування усвідомлення у кожного спеціаліста моральних цінностей фармацевтичної професії, розуміння надзвичайної соціальної важливості саме аптечної служби для держави і для кожного пересічного громадянина.

У цьому контексті велика увага приділялась вихованню в аптечних колективах поваги працівників один до одного, дотриманню традицій, заохочуванню дружних стосунків, дружби з колегами. В значній мірі це сприяло створенню потужних колективів, сприяло тому, що працівники надзвичайно дорожили колективами, в яких вони працювали, розглядали їх як свій надійний тил.

Прикладом цього можуть бути більшість аптечних колективів, апарат аптекоуправління і зокрема організаційно-фармацевтичний відділ. У цьому відділі підібрались висо-

кокласні спеціалісти, фізично красиві молоді люди: чоловіки та жінки: старійшина відділу *Іван Гнатович Сакса*, *Володимир Крижанівський*, *Степан Павлович Макар* та інші; очолював цей колектив надзвичайно добрий, доброзичливий до людей, вмілий керівник *Левюк Яків Остапович*. *Віктор Федорович Чернобровий* професійно виріс в цьому відділі і очолив контрольно-ревізійну службу аптекоуправління, довгий час чесно служив колективу на громадських засадах, був секретарем партійної організації аптекоуправління, що в той період було дуже відповідально і потребувало віддачі сил, вільного часу. Ці працівники вміли не тільки професійно перевіряти, але й на місцях в аптеках допомагали налагодити справу, найкращим чином організувати роботу, бо вони були, по суті, не функціонерами апарату управління, а професійними організаторами фармацевтичної справи.

Таким же фаховим був торговий відділ аптекоуправління. Особливою увагою у *Любові Олександрівни* користувався відділ організації торгівлі медикаментами, де в різні періоди його очолювали *Л.Б. Мамонтова*, *Г.Г. Краснокутська*. Від роботи цього відділу, без перебільшення, залежала якість і повнота медикаментозного забезпечення населення області.

Дружня атмосфера була в організаційному, торговому та інших відділах аптекоуправління, що були не тільки гордістю Дніпропетровського аптекоуправління і зокрема *Л.О. Семикіної*, як керівника, але і всієї фармацевтичної спільноти України. Завдяки ініціативі *Любові Олександрівни* і при її участі, в аптечній мережі області постійно народжувались прогресивні ініціативи. Зокрема в м. Дніпропетровську одним із перших в Україні був створений єдиний Довідково-інформаційний центр для населення про наявність в аптеках того чи іншого ЛЗ. Для контролю ЛЗ, що виготовлялись в аптеках, одним із перших у країні був створений відомчий бактеріологічний контроль: 5 бактеріологічних відділів було організовано при великих міжлікарняних аптеках і 1 – при обласній контрольно-аналітичній лабораторії. Це допомогло забезпечити контроль за мікробною чистотою приміщень, технологічного обладнання та екстемпоральних ліків на будь-якому етапі їх виготовлення.

Л.О. Семикіна проявляла батьківське піклування про колег з апарату аптекоуправління та працівників аптечної мережі, особливо молодих спеціалістів: сприявню щодо забезпечення їх житлом, а за необхідності –

організації лікування у провідних клініцистів.

За роки десятої і три роки одинадцятої п'ятирічки для фахівців аптек м. Дніпропетровська державою було виділено 94 квартири площею 4585 м², а в містах Дніпропетровської області 23 квартири загальною площею 718 м². Слід зазначити, що це було можливо завдяки великому авторитету *Любові Олександрівни* у всіх владних структурах, виконанню аптечною мережею планових показників та її стабільному фінансовому становищу. За такою кількістю квартир, що отримали працівники обласного центру та області, стоїть благополуччя наших колег, які прийшли з навчальних закладів, звичайно не маючи даху над головою, і де в аптеках Дніпропетровщини, завдяки *Л.О. Семикіній*, відбулося їх становлення, як фахівців, вони створили сім'ї, виростили і виховали своїх дітей.

Цей талант *Л.О. Семикіної* від Бога, від батька та матері, які передали їй вміння любити людей, єднати колектив у дружню професійну сім'ю таких зовсім різних людей за віком, характерами і темпераментом – єднати на основі професійного обов'язку, радості від самої причетності до збереження найдорожчого для людини – її здоров'я та життя.

Разом із цим, *Любов Олександрівна* була дуже вимоглива по відношенню до підлеглих, іноді навіть жорстка, бо вона була людиною з людськими почуттями, жінкою з емоціями і життєвими проблемами, як і у всіх живих людей. Проте своєю вимогливістю вона ніколи не принижувала людей, а вчила відданості дорученій справі та виховувала свідомих громадян країни. Вона була надзвичайною людиною, справедливою, любила людей.

Сьогодні ми вшановуємо пам'ять *Л.О. Семикіної*. Вшановуємо велич людини, її талант організатора, високу професійність. Очевидно на нас покладено обов'язок передати теперішньому та майбутньому поколінням фармацевтичних працівників розуміння нашої ролі в суспільстві, людської доброти, взаємоповаги, шани і поваги до наших колег, які відійшли у вічність, і до тих, які живуть поряд із нами, як найголовніших духовних і моральних цінностей взагалі для роду людського.

Справедливо буде згадати і колег, з якими довгі роки безпосередньо працювала *Л.О. Семикіна*, які вже також, на жаль, відійшли у вічність. Це заступник начальника аптекоуправління *Цілюрик Григорій Михайлович*, *Левюк Яків Остапович* – начальник органі-

заційно-фармацевтичного відділу, головний бухгалтер аптекоуправління – *Скубенко Євдокія Федорівна, Ясак Олексій Силович* – завідувач міжлікарняної аптеки м. Дніпропетровська, Вікнянська Валентина Григорівна – завідувачка найбільшої міжлікарняної аптеки в області №297 м. Дніпродзержинська, керівники Криворізького міського аптекоуправління *Гурова Марія Йосипівна, Тигінко Анатолій Григорович, Васік Валентин Васильович; Рибальченко Сергій Олексійович* – завідувач обласним аптечним складом, *Горева Клавдія Михайлівна* – завідувачка аптеки №3 м. Дніпропетровська, *Полтавець Варвара Тихонівна* – завідувачка ЦРА Кіровського району м. Дніпропетровська та багато інших.

Надзвичайно цінно для нас, колег та для нових поколінь фармацевтичних працівників, є те, що велика кількість спеціалістів, які пройшли відповідну школу під керівництвом *Л.О. Семикіної*, живуть серед нас і стверджують високу професійність і доброзичливість серед колег, які донедавна займали різні фармацевтичні посади, а деякі з них продовжують працювати і зараз. Серед них *Бігдан Антон Васильович* – генеральний директор Криворізького комунального підприємства «Фармація», який першим підтримав ідею проведення пам'ятної конференції та видання книги пам'яті про *Любов Олександрівну*. Це заступники начальника аптекоуправління, які довго працювали з *Любов'ю Олександрівною* і ще донедавна працювали на фармацевтичних посадах: *Мамонтова Людмила Борисівна, Рось Галина Василівна, Савченко Олена Антонівна* – колишня завідувачка аптеки №357, *Сайгак Тамара Дмитрівна* – секретар аптекоуправління, *Новікова Валентина Олексіївна* – завідувачка аптеки №4, *Реброва Неля Сергіївна* – завідувачка аптеки №336 – Республіканської школи передового досвіду, *Пономарьова Іна Кузьмівна* – завідувачка дитячої аптеки №266 м. Дніпропетровська, *Галина Миханюшина* – завідувачка Дніпродзержинської центральної міської аптеки, *Степан Павлович Макар* – зараз працівник Державної інспекції з контролю якості ЛЗ, *Сербін Альберт Федосєєвич* – завідувач Межівської ЦРА №70, *Наталія Оржиховська* – завідувачка ЦРА №127 м. П'ятихатки.

Названі та й не названі керівники своєю невтомною працею, своїми талантами, енергією вибудували розгалужену аптечну мережу, а головне, створили на той час найбільш ефективну систему медикаментозного забез-

печення населення. Вони користувались повагою серед колег.

Наш обов'язок – пам'ятати про них, новим поколінням фармацевтичних працівників передати цю пам'ять, естафету добрих справ, професійної честі та майстерності. Минуле, сьогоднішнє та майбутнє – це єдине ціле. Без минулого не було б сьогоднішнього і не може бути майбутнього. Разом із пам'яттю про наших попередників, надзвичайно важливо, щоб ми з повагою ставились до своїх колег і за їх життя, а не тільки після смерті, віддавали їм належну шану, підтримували їх морально, створювали атмосферу пошани в колективах, де вони працюють та в суспільстві. Слова вдячності та поваги заслуговують керівники аптечної мережі, рядові працівники, які живуть серед нас, дехто з них ще працює, тобто наші сучасники.

В чому ж сутність професійної спадщини *Любові Олександрівни Семикіної*? Дійсно вона надзвичайно багатогранна, емна, багатоаспектна. Складові цієї спадщини: а) матеріальна – у вигляді розгалуженої аптечної мережі, створення аптек нового типу, спеціалізованих з обслуговування стаціонарних ЛПЗ, дитячого контингенту, крупних міжлікарняних аптек, побудованих аптечних складів та фармацевтичних фабрик; б) вибудований механізм якісного і своєчасного забезпечення працівників промислових підприємств, шахт, залізничних копалень і сільського населення через систему спеціалізованих аптек, аптечних пунктів I і II групи, що створювались безпосередньо в районі діяльності підприємства або на їх території; в) ефективний стиль управління системою медикаментозного забезпечення стаціонарних і амбулаторних хворих, стиль, що характеризується високою відповідальністю працівників усієї інфраструктури аптечної служби області та чіткою взаємодією всіх складових інфраструктури (апарату аптекоуправління, аптечних складів, власних фармацевтичних фабрик, аптек та аптечних пунктів).

Професійна діяльність *Любові Олександрівни Семикіної*, її чесність, її відданість справі та професії, без перебільшення, є джерелом духовності і моральності для всіх працівників фармації, суть якої полягає в службі людям, суспільству і народу, а також є джерелом творчого і трудового натхнення для сучасного покоління фармацевтичних працівників.

Правомірно сьогодні сформулювати таке питання: чи є зараз у працівників аптечних колективів це відчуття спільності, гордості за причетність до фармації, відповідальності за якість і повноту лікового забезпечення насе-

лення? Нажаль зараз цього немає. Для цього є різні причини. Але як зберегти ті надбання попередників, як передати їх нинішнім поколінням фармацевтичних працівників, щоб були вони дружніми, знаходили в собі сили переступити через амбіції, через корисливість, власне через самолюбство, коли йдеться про найсвятіше – здоров'я людини. Як зберегти віковічні традиції аптечної мережі, увагу, любов до своїх колег, які працюють разом, або зараз перебувають на пенсії і потребують, якщо не матеріальної допомоги, то хоча б моральної підтримки, від кожного з тих, хто працює чекають доброго живого слова, наші колеги, які ще вчора були з нами. На нашу думку, це справа навчальних закладів, фармацевтичної спільноти і кожного із нас.

Сьогодні є всі підстави стверджувати, що ідеї *Л.О. Семикіної* про те, що аптека повинна бути закладом охорони здоров'я, виконувати соціальну функцію у суспільстві – своєчасно забезпечувати громадян необхідними ЛЗ, – є надзвичайно актуальними на тлі того, що в країні відмічається негативні тенденції, коли перед аптеками їх власники ставлять одне завдання – продаж і торгівля, нерідко недотримуючись ніяких правил. А така торгівля вже становить загрозу для здоров'я нації. Звернімося до професійної спад-

щини наших попередників, зокрема, спадщини *Л.О. Семикіної*.

Любов Олександрівна виконувала велику громадську роботу, вона неодноразово обиралась депутатом Дніпропетровської Міської Ради. Діяльність *Л.О. Семикіної* високо оцінена: вона була нагороджена високими урядовими нагородами, у тому числі двома Орденами Трудового Червоного Прапора та найвищою нагородою в країні – Орденом Леніна, та численними медалями. Їй було присвоєно звання «Відмінник охорони здоров'я». Дніпропетровському аптекоуправлінню неодноразово присуджувались призові місця у соціалістичному змаганні аптекоуправлінь із врученням Перехідного Червоного Прапора відповідним Міністерством охорони здоров'я СРСР, УРСР, МОЗ України.

Л.О. Семикіна – безумовно знаходиться в ряду видатних славетних дочок України. Її діяльність на посаді керівника аптечної служби Дніпропетровщини – це наша професійна гордість, вона відповідала найвищим вимогам того часу, а її професійна спадщина може і надалі слугувати новим поколінням фармацевтичних працівників.

Використання спадщини *Л.О. Семикіної* буде найкращою пам'яттю про неї, як про керівника і непересічну особистість, велику громадянку України.

Висновки:

1. Стиль роботи *Л.О. Семикіної*, її професійна спадщина має велике наукове та практичне значення для сучасних поколінь фармацевтичних працівників для використання її у подальшому розвитку фармації.
2. Пам'ять та вшанування видатних попередників може бути джерелом духовності та моральності, прикладом додержання їх великих чеснот та професійного обов'язку.

Література:

1. Академіку АМН України Романенку Анатолію Юхимовичу – 80! // Главный врач. – 2008. – №12. – С.43.
2. *Борищук В.О.* Федір Кирилович Доманюк у діалозі з сучасністю: Особистість організатора аптечної справи Рівненщини / *В.О. Борищук* // Фармац. журн. – 2004. – №3. – С.9–15.
3. *Борищук В.О.* Професійна спадщина Віктора Степановича Черниша – та її значення для подальшого розвитку фармацевтичної галузі України / *В.О. Борищук* // Фармац. журн. – 2005. – №5. – С.58–62
4. *Борищук В.О.* Значення професійної спадщини Н.С. Московець – видатного організатора аптечної справи – для подальшого розвитку фармацевтичної галузі України / *В.О. Борищук* // Фармац. журн. – 2007. – №6. – С.57–64.
5. *Борищук В.О.* Професійна спадщина М.Ф. Іваницької – на службу сучасної фармації / *В.О. Борищук* // Клінічна фармація, фармакотерапія та медична стандартизація. – 2009. – №1–2. – С.143–147
6. *Борищук В.О.* Талановитий організатор аптечної справи і видатна особистість! До 80-річчя від дня народження В.П. Шершуна / *В.О. Борищук* // Клінічна фармація, фармакотерапія та медична стандартизація. – 2009. – №3–4. – С.94–98.
7. *Борищук В.О.* Вшануємо пам'ять видатного організатора фармації, колеги Олександра Григоровича Омельченко / *В.О. Борищук* // Фармац. журн. – 2010. – №4. – С. 12–18.
8. Вялих М.П., Дудіна О.О., Нековаль В.Т. Бородай Галина Григорівна: До 80-річчя від дня народження // Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України. – Київ; Тернопіль. – 2009. – №1. – С. 73–74.
9. Ганіткевич Я. Ціборовський Олег Михайлович: До 75-річчя від дня народження // Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України. – 2007. – №4. – С. 103–105.
10. Історія фармації України Р.В. Богатирева, Ю.П. Спіженко, В.П. Черних та ін. // X. – Прапор. – Вид-во УкрФА. – 1999. – С. 799.

11. Мельник Т.В. Василь Іванович Атрощенко: До 100-річчя від дня народження // Наука та наукознавство. – 2006. – №2. – С. 113-118.
12. Матвеева Ганна Петрівна: До 80-річчя від дня народження // Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України. – 2008. – №3. – С. 96-97.
13. Нащадок Гіппократа: До 70-річчя від дня народження академіка О.Ф. Возіанова // Український радіологічний журнал. – 2008. – №4. – С.486–488.
14. Пилипчук О.Я. Внесок академіка П.П. Сушкіна у вирішення проблем походження людини / О.Я. Пилипчук // Наука та наукознавство. – 2007. – №4. – С. 352–354.
15. Президентіві АМН України академіку О.Ф. Возіанову – 70! // Український медичний часопис. – 2008. – №5. – С. 4–5.
16. Скоропадський П.П. Спогади / П.П. Скоропадський // Київ-Філадельфія. – 1995. – С. 493.
17. Сятиня М.Л. Фармацевтична справа в Україні: Минуле, Сьогодні, День прийдешній / М.Л. Сятиня. – К.: Інститут історії України НАН України. – 1998. – 334 с.
18. Сятиня М.Л. Історія фармації / М.Л. Сятиня. – Львів. – 2002. – 660 с.
19. Семенюк В.В. Моя стежина / В.В. Семенюк. – К. – 2009. – 144 с.
20. Сердюк А.М. Він зробив себе сам: До 70-річчя від дня народження Олександра Федоровича Возіанова / А.М. Сердюк // Довкілля та здоров'я. – 2008. – №4. – С. 2–3.
21. Чеботарев Д.Ф. Вклад А.А. Богомольця в розробку актуальних проблем медико-біологічної науки / Д.Ф. Чеботарев, Ю.К. Дупленко // Врчачеб.дело. – 1981. – №5 – С. 6–10.

УДК 614.27

ПРОФЕСИОНАЛЬНОЕ НАСЛЕДИЕ Л.А. СЕМИКИНОЙ – БЕСЦЕННЫЙ ДАР ДЛЯ СОВРЕМЕННЫХ И БУДУЩИХ ПОКОЛЕНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧЕСКИХ РАБОТНИКОВ

В.А. Борищук

Национальная медицинская академия последипломного образования им. П.Л. Шупика, Киев, Украина

Резюме: В статье приведены данные о жизни, профессиональной и общественной деятельности Л.А. Семикиной, которая свыше 30 лет возглавляла аптечную службу Днепропетровской области. Проведено исследование фактического состояния и развития фармации в одной из наиболее экономически развитых областей Украины второй половины прошедшего и начала нынешнего столетия. Посвящено 80-летию со дня рождения Л.А. Семикиной.

Ключевые слова: память, воспоминания, почет, профессиональная и общественная деятельность, развитие аптечной сети, стиль управления, модель лекарственного обеспечения населения, составные профессионального наследия.

UDC 614.27

PROFESSIONAL HERITAGE OF L.O. SEMYKINA IS A PRICELESS GIFT FOR THE MODERN AND FUTURE GENERATIONS OF PHARMACY PROFESSIONALS

V.O. Boryshchuk

P.L. Shupyk National Medical Academy of Post-Graduate Education, Kyiv, Ukraine

Summary: An article shows information about life, professional and public activity of L.O. Semykina, who more than 30 years headed the pharmacy service of Dnipropetrovsk region. Study of the actual state and development of pharmacy was conducted in one of the most economic developed regions of Ukraine of the second half of passing and beginning of present century. Dedicated to the 80th anniversary of L.O. Semykina.

Keywords: memory, remembrance, honor, professional and social activities, pharmacy network development, management style, model of drug provision of the population, components of professional heritage.

Надійшла до редакції 7.09.2010 р.